

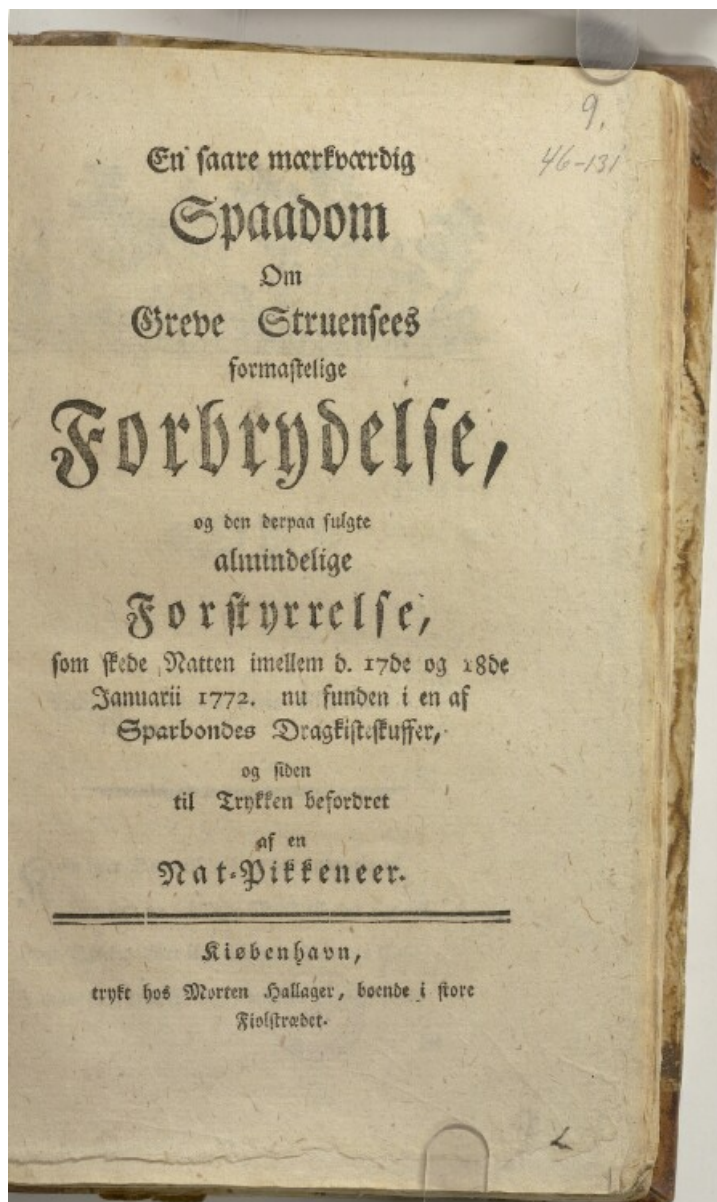
Titel: En saare mærkværdig Spaadom om Grev Struensees formastelige Forbrydelse, og den derpaa fulgte almindelige Forstyrrelse, som skede Natten imellem d. 17de og 18de Januarii 1772. nu funden i en af Sparbondes Dragkisteskufter og siden til Trykken befordret af en Nat-Pikkeneer.

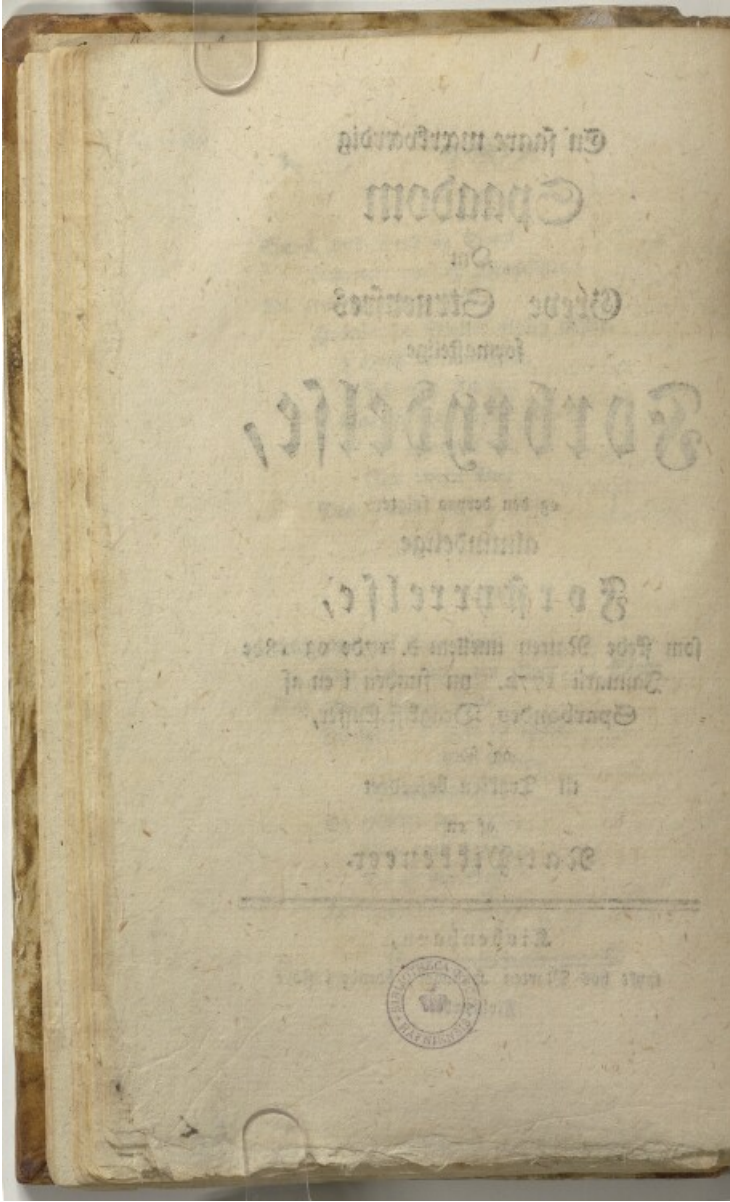
Citation: "En saare mærkværdig Spaadom om Grev Struensees formastelige Forbrydelse, og den derpaa fulgte almindelige Forstyrrelse, som skede Natten imellem d. 17de og 18de Januarii 1772. nu funden i en af Sparbondes Dragkisteskufter og siden til Trykken befordret af en Nat-Pikkeneer.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, Morten Hallager, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_009/facsimile.pdf (tilgået 07. december 2021)

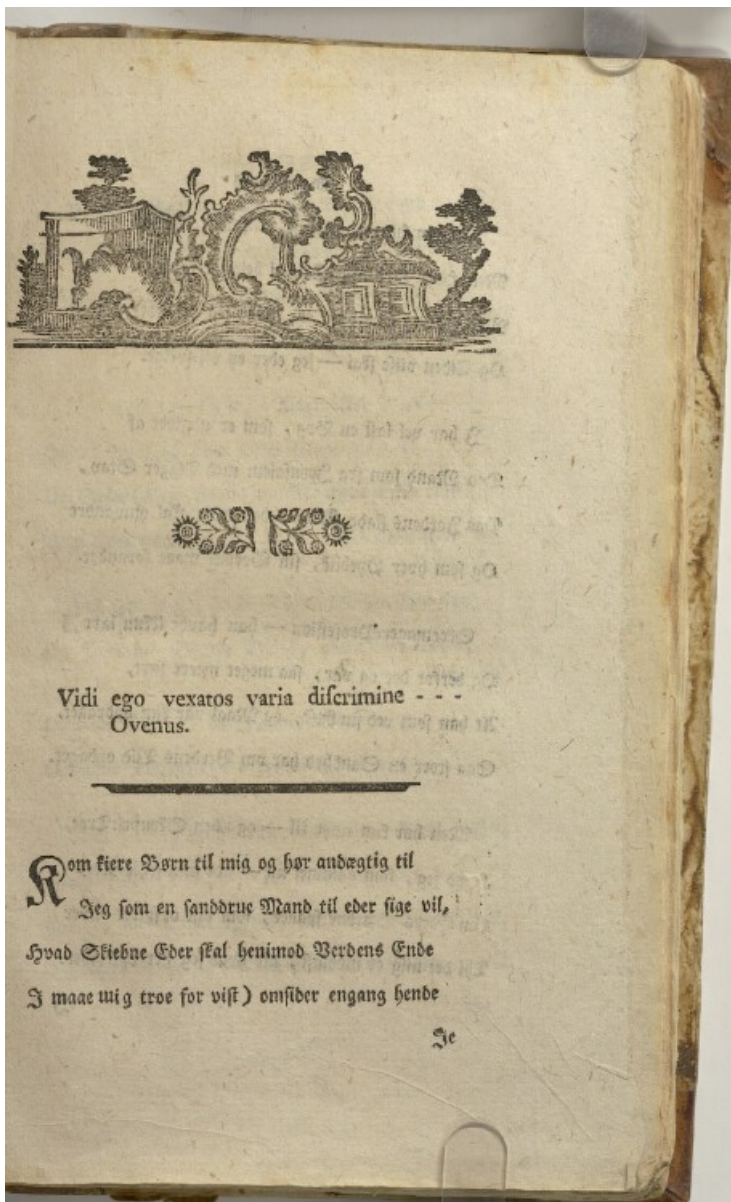
Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

3

Jeg som kun ere ubelast, enfoldig Mand
Med Høye Ord min Tale ej belægge kand,
Men det dog Sandhed er, hvad jeg vil Eder sige —
Og Tiden vittig skal — jeg eder ey vil svige.

J har vel læst en Bog, som er udgivet af
Den Mand som fra Jerusalem med Tigger Stav,
Paa Jordens flade Kreds, bestandig skal omvandre
Og som hver Dyeblif, sin Doepel maat forandre.

Skoemager-Profession — han havde ifkun lært
Og derfor det og var, saa meget meere sært,
At han som ved sin Læst, og Maal var kun opdraget,
Saa stoer en Sandhed har om Verdens Tid opdaget.

Men hør kun usye til — og uden Skrupel: Troe,
Hvad jeg, som gammel nu — udi min stille Roe,
Om Eders Eliebne spaaer, som vist opfyldet bliver
Thi det mig er indblest, alt hvad jeg her opskriver.

3

En Quid

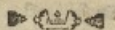
J derfor Eder selv, for Skaden takke fand,
Naar J vil ikke troe — en sanddrue, ærlig Mand,
Og jeg ey andet veed, til Eders Vel at gjøre,
End, det mig er betroet i Pennen at udføre. —

Maas 2 til 7 — for 1, i Almanacken staaer —
Og 17 ten Dage i den første Maaned gaar
Og Solens klare Glans med Maanens Skin omskifter,
Vogt Eder nøye da, for stærke Folkes Bedrifter.

Luft som J ubi Fryd — Med Glasset siger I int,
Og Puncens Starke Dunst, gjøre Eder varm, og
slint,
Og i det Øyeblik, da J, med Eders Arme
Omsfavne Kiæresten — begynder det at larme.

Knap Puncen druket blir, og Vollsens Dand J seer,
Knap tripper J affted — for at tillave meer,
For J, med stærste Stræk, skal Binduet knække høre,
Og hbeegit Nave see — den stærke Dør indføre.

Og

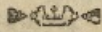
Og naaer I tænke vil — hos Gienboe Trøst og Naad,
At finde, hører I, et Echo af Jer Graad —
Ehi ubi samme Nød, han sig og Skal befinde —
En saadan Gave, ey de ældste Folk skal minde.

Wonde af Salt og Gulb — Jer blanke Dalere
(Fordi de runde er) I Skal borttrulle see —
For hver en Belle Pone — som I udstienket haver —
Foruden Extra-Skat — og smaa Douceur og Gaver —

Men som der altid er, stor Tegn for noget seer,
Som er af Vigtighed, saaledes ogsaa her,
Skal sig tilkiendegie store Jertagn og Miracel,
Som forud viise skal — det fæleste Spectacel.

Seg derfor til et Tegn, for Eder siige vil,
Hvorpan I kiende kand, naaer dets fæle Spil,
Skal ret begynde — at I Eder vare tager —
Om I ved nogen List, kand rædde Eder! Sager.

Men

—Men jeg souer Spaenemand alt i Eders Hjertes seer,
At I af all den Snaak foragtelig kun leer —
Men vogt Jer siger jeg — thi naar I sikkerst sidder,
Det da mod Enden vist, med Eders Velfstand glider.

Det er det eene Tegn, naar I saa rige bliir,
At I om Rang — og Stand, Memorialler giir,
Og paa Patronerne, som Eder vil besygte,
Saa meget haaber, at I ey med nogen bytte. —

Dernæst I ogsaa kand, paa dette mærke, at
Det snart vi lakke ad, den allerlidste Dat:
Naar Suglen stækket bliir, paa sine store Vinger,
Og Magten mister, til i Veivet sig at svinge.

Thi da skal all den Glæde, som før ti dækket blev
Ved all den Laage, som hans Vinger for den drev,
Saaledes lyse op — og Straaler fra sig give,
At intet Uerudt meer — skal her tilbage blive.

Naar

